

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0568

MINISTERSTVO VNITRA

Odbor všeobecné správy

Oddělení státního občanství a matrik
náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j. : VS-1435/835.3/2-2014

Praha 19. října 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podal
nar. Jhornyky – Ukrajina, státní občan **Ukrajiny**, trvale bytem
in, adresa pro doručování:
o udělení státního občanství
České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání
a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Žadatel _____ podal dne 30.12.2013 prostřednictvím Krajského
úřadu Moravskoslezského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky.
Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 7.2.2014, a tímto dnem bylo zahájeno
správní řízení o udělení státního občanství. Žadatel má na území České republiky
povolen trvalý pobyt od 17.11.1997. Žadatel je rozvedený; manželství uzavřené
na Ukrajině dne 22.11.1986 bylo rozvedeno dne 10.4.2001. Z tohoto manželství se
žadateli narodil dne _____ sy _____ ze vztahu se státní občankou České
republiky (l. _____ á, nar. _____ Bílovec) se žadateli narodily dvě děti,
_____ 7 Bílovec, a _____ ak, nar. _____ ový Jičín, státní
občané České republiky. Žadatel je státním občanem Ukrajiny.

Žadatel byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 1.7.2014 v souladu
s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších
předpisů, (dále také „správní řád“), informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo
dne 7.2.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona
č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky,
ve znění pozdějších předpisů, (dále také „zákon o státním občanství“), správní řízení
o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Byl poučen,
že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu,
navrhovat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí
a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
Žadatel byl výše citovaným usnesením Ministerstva vnitra, kterým bylo správní řízení
přerušeno do 20.8.2014, dále vyzván, aby doložil doklady k posouzení splnění

zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 a 8 citovaného zákona, resp. pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Žadatel doložil Ministerstvu vnitra část vyžádaných dokladů dne 19.8.2014. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 20.10.2014 bylo správní řízení opětovně přerušeno a žadatel byl dle § 59 správního řádu předvolán k ústnímu jednání na Ministerstvu vnitra dne 11.11.2014, a to za účelem zjištění skutečností relevantních pro posouzení splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. posouzení možnosti jejich prominutí, a předložení podkladů vyjmenovaných v usnesení Ministerstva vnitra. Žadatel doložil dne 30.10.2014 doklady vystavené Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou, tj. kartu pojištěnce a vyúčtování pojistného za kontrolní období od 1.10.2002 do 20.10.2014. Žadatel se dostavil k jednání na Ministerstvu vnitra dne 11.11.2014; další požadované doplnění z jednání na Ministerstvu vnitra, tj. kopii smlouvy o prodeji bytu a kopii rozsudku soudu ve věci výživy a výchovy na obě nezletilé děti doložil dne 4.12.2014.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 24.2.2015 bylo správní řízení opětovně přerušeno do 25.3.2015 za účelem doložení smlouvy o prodeji bytu na Ukrajině, úředně přeložené do českého jazyka, a doplnění životopisu o údaje ke všem dětem žadatele. Z rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 23.9.2013 sp. zn. 90P 396/2013-44 vyplynulo, že žadatel žije střídavě v České republice a střídavě na Ukrajině, kde mu trvá vyživovací povinnost ke zletilému nezaopatřenému synovi. Při podání žádosti o udělení státního občanství České republiky se žadatel v dotazníku k žádosti o tom, že má ještě syna, vůbec nezmínil, a ani v průběhu správního řízení dodatečně správní orgán neinformoval. Na základě výzvy Ministerstva vnitra žadatel doplnil dne 31.3.2015, že syn se mu narodil dne [redacted] vztahu s jeho bývalou manželkou. Dále žadatel doložil dne 20.4.2015 kupní smlouvu na byt, který se nachází na Ukrajině. Dopisem Ministerstva vnitra ze dne 2.9.2015 byl žadatel informován o možnosti nahlížet do spisu a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě do 24.9.2015; další doplnění své žádosti doložil žadatel ve dnech 26.9.2015 a 1.10.2015. Žadatel uvedl ve svém průvodním dopise, který byl doručen na Ministerstvo vnitra dne 1.10.2015, že příjmy z pronájmu nemovitosti na Ukrajině do daňových přiznání nezahrnul, neboť nebyl vlastníkem nemovitosti; smlouva byla údajně psána na jeho matku. Dále doplnil, že do deseti dní doloží nájemní smlouvu. Žadatel do dnešního dne nájemní smlouvu nedoložil, a rovněž nedoložil žádné doklady, ze kterých by vyplývalo, že nemá povinnost zahrnout své příjmy ze zahraničí do přiznání k dani z příjmů fyzických osob.

Žadatel je držitelem cestovního pasu Ukrajiny č. [redacted], který byl vydán dne 21.3.2007 s platností do 21.3.2017. Žadatel ke svým cestám do zahraničí pouze uvedl, že do zahraničí (na Ukrajinu) převážně jezdil za rodinou a synem, a že se zde zdržel jen několik dní.

Žadatel je pojištěncem České průmyslové zdravotní pojišťovny (dále také „ČPZP“ nebo „zdravotní pojišťovna“). Do spisu založil kartu pojištěnce vystavenou zdravotní pojišťovnou dne 20.10.2014 a dne 5.11.2014 a vyúčtování pojistného za kontrolní období od 1.10.2002 do 20.10.2014, a za období od 1.10.2002 do 5.11.2014. Z registračních údajů vyplývá, že žadatel je od 18.8.2014 zaměstnancem obchodní společnosti G [redacted] o s.r.o., a plátcem pojistného je jeho zaměstnavatel. Žadatel byl samoplátcem pojistného, zařazen v kategorii osob

samostatně výdělečně činných (dále také „OSVČ“) nebo osob bez zdanitelných příjmů (dále také „OBZP“) v různých obdobích; jako OSVČ byl zařazen v období od 8.4.2009 do 31.12.2009, kdy měl hradit zálohy pojistného ve výši 1 590 Kč měsíčně, v období od 1.1.2010 do 31.12.2010 měl hradit zálohy ve výši 1 601 Kč, od 1.6.2011 do 31.12.2011 ve výši 1 670 Kč měsíčně, od 1.1.2012 do 31.12.2012 ve výši 1 697 Kč měsíčně, a od 1.1.2013 do 31.2.2013 ve výši 1 748 Kč měsíčně. Žadatel byl samoplátcem pojistného, zařazen zdravotní pojišťovnou v kategorii OBZP v obdobích od 1.9.2008 do 2.9.2008 (předepsaná výše zálohy činila 0 Kč), od 1.4.2009 do 7.4.2009 (0 Kč), od 1.1.2011 do 31.12.2011 (1 080 Kč), od 1.4.2013 do 31.7.2013 (1 080 Kč), a od 1.8.2013 do 11.8.2013 (0 Kč). Z předložených dokladů vyplývá, že žadatel jako samoplátce pojistného neplnil řádně a včas svou povinnost hradit platby pojistného, které mu byly jako samoplátci vyměřeny ČPZP ve výši 1 080 Kč až po maximálně 1 748 Kč. Žadateli bylo za rok 2011 vyměřeno zdravotní pojišťovnou penále ve výši 108,97 Kč, které žadatel uhradil v hotovosti na pokladně zdravotní pojišťovny dne 5.1.2012; penále bylo vyměřeno i za rok 2012 ve výši 79,20 Kč a za rok 2013 ve výši 31,51 Kč. Dále žadatel doložil potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále také „VZP ČR“), v němž je uvedeno, že byl pojištěncem VZP ČR od 17.11.1997 do 30.9.2002 a nemá ke dni 11.8.2014 vůči zdravotní pojišťovně žádné splatné nedoplatky na pojistném a penále. Dále předložil informace o pojištění s výpisem za období od 17.11.1997 do 11.8.2014, tzv. registrační údaje, z nichž vyplývá, že žadatel byl samoplátcem pojistného, a to v obdobích od 17.11.1997 do 28.2.1999 (OBZP), od 1.3.1999 do 31.5.1999 (OSVČ), a od 18.7.2001 do 22.7.2001 (OBZP), kdy měl hradit měsíční zálohy pojistného ve výši od 338 Kč po maximálně 675 Kč. Stát byl plátcem pojistného za žadatele v období od 28.5.1999 do 17.7.2001, kdy byl žadatel zařazen v kategorii „ve výkonu trestu nebo vazbě“, od 23.7.2001 do 13.2.2002, kdy byl veden v kategorii „uchazeč o zaměstnání“, a od 1.4.2002 do 16.6.2002, kdy byl veden v kategorii OBZP pobírající nemocenskou. Z plateb pojistného vyplývá, že žadatel jako samoplátce neplnil rovněž své povinnosti řádně a včas hradit pojistné, první platbu pojistného uhradil ve výši 439 Kč teprve dne 2.4.1999, ačkoliv mu tato povinnost vznikla již od 17.11.1997. Žadateli bylo vyměřeno penále, které uhradil dne 4.1.2002 ve výši 200 Kč, dne 12.2.2002 ve výši 200 Kč, dne 5.3.2002 ve výši 200 Kč a dne 30.12.2002 ve výši 5980 Kč.

Ministerstvo vnitra informovalo žadatele, že na základě výše uvedeného tak nesplňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. že „plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky“, a to na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatel požádal při jednání na Ministerstvu vnitra dne 11.11.2014 o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a uvedl, že platby pojistného jako samoplátce většinou hradil včas, a pokud jde o vyměřené penále za rok 2011, jednalo se o ojedinělé pochybení.

Ze stanoviska odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 30.1.2014 vyplývá, že šetřením v místě bydliště bylo zjištěno, že žadatel na adrese svého trvalého pobytu,

13 nebydlí již od počátku roku 2013. Žadatel se dopustil porušení povinnosti stanovené v § 103 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců

na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kdy je cizinec povinen hlásit změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona v zákonem stanovené lhůtě. Žadatel tak nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, a to na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky. Dle ustanovení § 156 odst. 1 písm. i) výše citovaného zákona se cizinec dopustí přestupku, když nesplní povinnost podle § 103 písm. b), d), e), r) nebo v rozporu s § 103 písm. c) uvede v řízení podle tohoto zákona nepravdivé nebo neúplné údaje. Dle ustanovení § 156 odst. 5 lze v blokovém řízení uložit pokutu do 3 000 Kč.

Ministerstvo vnitra může tuto podmínku prominout dle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Žadatel požádal dne 19.8.2014 o prominutí splnění citované podmínky a k porušení svých zákonných povinností na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky uvedl, že fakticky bydlí v Kopřivnici, a to společně se svou přítelkyní, se kterou má dvě děti. Jako důvod nenahlášení změny adresy trvalého pobytu uvedl svého bratra, na kterého je uvalena exekuce, a žadatel má strach, aby nebyla exekuce spojená s jeho novou adresou. Žadatel oznámil dne 30.1.2014 příslušnému pobytovému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra adresu svého faktického na území České republiky jako doručovací adresu.

Žadatel uvedl v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství, že se na území České republiky zdržuje od roku 1996. Při podání žádosti o udělení státního občanství České republiky dne 30.12.2013 uvedl v dotazníku, že jeho měsíční příjem činí cca 30 000 Kč. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 11.11.2014 opravil údaj o svém měsíčním příjmu v roce 2013, a uvedl, že se jedná o částku, kterou disponoval z nájemného z bytu, který vlastnil v Ivano-Frankivsku na Ukrajině; tento byt zdědil společně se svým bratrem po rodičích; dále uvedl, že byt byl prodán v roce 2014. Žadatel dále doplnil, že nájemné činilo cca 500 eur, finanční prostředky přivázel žadateli jeho známý od roku 2013 do léta roku 2014, smlouva uzavřena nebyla. Na dotaz pracovníka Ministerstva vnitra z jakých prostředků žadatel financoval svůj pobyt na území České republiky v roce 2012, žadatel uvedl, že z Ukrajiny dostává nepravidelné finanční prostředky, a to z prodeje dřeva (od roku 2008). Dále uvedl, že na Ukrajině má vystaven živnostenský list; podnikání má pozastaveno, v letech 2008 až 2012 měl na Ukrajině pronajatou pilu, a příjem zdaňoval na Ukrajině. Součástí spisu je potvrzení od obchodní firmy se sídlem na Ukrajině, v němž je uvedeno, že žadatel je veden od 1.2.2010 jako obchodní zástupce pro Evropskou unii, a jeho pravidelný čistý měsíční příjem činí 1 000 eur. Žadatel dále uvedl, že v České republice podnikal fakticky do jara 2013, v Kopřivnici měl pronajatý bar a restauraci. Provozování živnosti k předmětu podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a k předmětu podnikání Hostinská činnost má aktuálně přerušeno od 11.8.2014 do 15.8.2019. Žadatel pracoval od 18.8.2014 u obchodní společnosti s.r.o. jako řidič, skladník; jeho čistá průměrná mzda činila 7 564 Kč měsíčně. Od 1.9.2015 je žadatel zaměstnán jako manažer u obchodní společnosti s.r.o.; měsíční mzda byla dohodnuta na částku 9 700 Kč. Žadatel založil do spisu potvrzení Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, elektronicky podepsáno 28.1.2014, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 27.1.2014 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Okresní správy

19

sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 27.1.2014, v němž je uvedeno, že nemá k tomuto dni splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (včetně nedoplatku, k jehož úhradě bylo povoleno splácení ve splátkách podle § 20a zákona č. 589/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Dále doložil přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2010-2013, ze kterých vyplývá, že žadateli nevznikla žádná daňová povinnost, a že žadatel nepřiznal příslušnému finančnímu úřadu výši svých celosvětových příjmů. V dotazníku žadatel uvedl v roce 2013 měsíční příjem 30 000 Kč. Dále uvedl, že zdrojem jeho příjmů bylo nájemné z bytu, který vlastnil v Ivano-Frankivsku společně se svým bratrem; nájemné činilo cca 500 eur, a prostředky byly žadateli převážně od roku 2013 do léta 2014 jeho známými. Žadatel dále uvedl, že měl na Ukrajině v letech 2008 až 2012 pronajatou pilu, ze které měl příjem. A z potvrzení obchodní firmy a se sídlem na Ukrajině vyplývá, že žadatel má pravidelný čistý měsíční příjem 1 000 eur. Vzhledem k tomu, že žadatel měl příjmy z pronájmu nemovitosti v zahraničí (Ivano-Frankivsk - Ukrajina), dále měl v letech 2008 až 2012 příjmy z provozování pily na Ukrajině, a od 1.2.2010 má jako obchodní zástupce u obchodní firmy se sídlem na Ukrajině čistý měsíční příjem 1 000 eur, vyžádalo si Ministerstvo vnitra přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2010 až 2013, a kopii smlouvy o prodeji bytu na Ukrajině, úředně přeložené do českého jazyka. Jak bylo již výše uvedeno, z předložených přiznání k dani z příjmů fyzických osob vyplývá, že žadatel jako daňový rezident nevykazuje příjmy z pronájmu nemovitosti na Ukrajině, příjmy z provozování pily na Ukrajině, a ani příjmy od obchodní firm.

a. Žadatel uvedl, že příjmy z pronájmu na Ukrajině do přiznání k dani z příjmů nezahrnul, neboť nebyl majitelem nemovitosti, a smlouva byla psána na jeho matku. Žadatel doložil dne 20.4.2015 kupní smlouvu na byt na Ukrajině, a z této smlouvy vyplývá, že vlastníky bytu byl žadatel společně se svým bratrem; tuto skutečnost potvrdil žadatel i při jednání na Ministerstvu vnitra dne 11.11.2014. Nájemní smlouvu žadatel do dnešního dne nedoložil, ačkoliv se k tomu písemně zavázal ve svém podání, které bylo Ministerstvu vnitra doručeno dne 1.10.2015. Toto jeho písemné prohlášení je v rozporu s jeho tvrzením, kdy při jednání na Ministerstvu vnitra dne 11.11.2014 žadatel uvedl, že nájemní smlouva nebyla uzavřena.

K tomuto Ministerstvo vnitra uvádí, že na území České republiky je stěžejním zákonem v oblasti daní zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o daních“). Poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají povinnost odvést daň z příjmů plynoucích ze zdrojů v České republice i z příjmů ze zahraničí. Příjmy ze zdrojů v zahraničí se rozumí příjmy, které plynou ze zdrojů v zahraničí a podléhají zdanění v zahraničí v souladu s uzavřenou mezinárodní smlouvou, snížené o související výdaje stanovené v zákoně o daních z příjmů. Položky snižující základ daně a odčitatelné položky podle zahraničních právních předpisů není možné při stanovení základu daně použít. Výdaje, které byly vynaloženy na příjmy vyňaté dle mezinárodní smlouvy o vyloučení dvojího zdanění, nemohou být daňově uznatelnými. Proto, aby se zabránilo dvojímu zdanění, je obsaženo v zákoně o daních z příjmů ustanovení o vyloučení tohoto zdanění. Česká republika má s několika zeměmi uzavřeny smlouvy o vyloučení dvojího zdanění. Jestliže s některým státem smlouva uzavřena není, pak se upravuje vyloučení dle zákona o daních z příjmů pouze v případě příjmů ze závislé činnosti a z funkčních požitků. Daň, která se zaplatí v zahraničí, se musí prokázat potvrzením zahraničního

správce daně. V některých případech lze také potvrzení o dani zaplacené v zahraničí prokazovat potvrzením plátce příjmů nebo depozitáře o sražení daně. Česká republika má s Ukrajinou uzavřenu Smlouvu č. 103/1999 Sb., o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a majetku, která byla podepsána dne 30.6.1997 mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny. Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti). Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku. Daně, na které se tato smlouva vztahuje, jsou v případě Ukrajiny daň ze zisku podniků, daň z příjmů občanů (nazývaná také jako „ukrajinská daň“), a v případě České republiky daň z příjmů fyzických osob, daň z příjmů právnických osob a daň z nemovitostí (nazývaná také jako „česká daň“). Povinností žadatele bylo tedy na území České republiky podávat daňové přiznání a uvést v daňovém přiznání příjmy z celého světa, i ty, které už zdanil v zahraničí, tedy konkrétně příjmy z pronájmu jeho nemovitosti na Ukrajině, příjmy z provozování pily na Ukrajině (prodej dřeva) a příjmy od obchodní firmy ..... Daňové přiznání musí podat nejen ti, kteří pracují v České republice, ale i ti, kteří si vydělávají v zahraničí. Žadatel je v naší zemi daňovým rezidentem, a daňová povinnost se tak vztahuje na celosvětové příjmy, tzn. žadatel má povinnost přiznat a zdanit nejen příjmy z České republiky, ale rovněž příjmy ze zahraničí. Podle zákona o daních z příjmů je rezidentem osoba, která má na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržuje (alespoň 183 dnů v příslušném kalendářním roce). Výjimku tvoří osoby, které se v České republice zdržují pouze za účelem studia nebo léčení. Žadatel tak na základě skutečnosti, že má bydliště v České republice, je považován dle článku č. 4 příslušné Smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a vládou Ukrajiny za daňového rezidenta České republiky. Žadatel je tak povinen podávat v České republice přiznání k dani z příjmů fyzických osob za příslušný rok a uvést do daňového přiznání, které musí podávat v České republice z titulu svého rezidenství, veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i v zahraničí. Žadatel tím, že nepřiznával v daňových přiznáních příjmy z pronájmu nemovitosti (bytu na Ukrajině), příjmy z provozování pily (prodej dřeva) na Ukrajině a příjmy od obchodní firmy / ..... závažným a hrubým způsobem porušoval a stále porušuje své povinnosti na úseku daní. Ministerstvo vnitra si vyžádalo od žadatele kopie přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2010 až 2013, kopii nájemní smlouvy z pronájmu nemovitosti v zahraničí a následně také vyjádření žadatele, na základě jaké skutečnosti v České republice jako daňový rezident nevykazuje příjmy ze zahraničí.

Žadatel má povolený trvalý pobyt na adrese Nový Jičín, Fakticky bydlí společně se svou přítelkyní a dětmi ..... a, ... na adrese Kc ..... ; tuto adresu oznámil příslušnému pobytovému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra dne 30.1.2014 jako svou doručovací adresu.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. že má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatel povolen od 17.11.1997; žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje dne 30.12.2013.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 16.10.2015 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o odsouzení dotyčné osoby. Žadatel tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelem proveden dne 30.12.2013 před Krajským úřadem Moravskoslezského kraje v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatel znalost českého jazyka prokázal a splnil tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. prokázání znalosti českého jazyka.

Žadatel nespĺňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázal, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyl. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských

listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky. Jak bylo již výše uvedeno, žadatel nebydlí na adrese trvalého pobytu od počátku roku 2013, ale fakticky se zdržuje u své přítelkyně a dětí v Kopřivnici. Žadatel se dopustil porušení povinnosti stanovené v § 103 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kdy je cizinec povinen hlásit změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona v zákonem stanovené lhůtě. Žadatel požádal o prominutí citované podmínky, a jako důvod nenahlášení změny adresy trvalého pobytu uvedl svého bratra, na kterého je uvalena exekuce, a žadatel se obává, že by dluhy mohly být vymáhány po něm.

Žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství také na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatel jako samoplátce pojistného, veden v kategorii osob samostatně výdělečně činných či osob bez zdanitelných příjmů měl hradit platby pojistného, a to ve výši od 338 Kč po maximálně 1 748 Kč. Žadatel neplnil své zákonné povinnosti v období od 17.11.1997 do 30.9.2002, kdy byl pojištěncem VZP ČR; první platbu pojistného uhradil teprve dne 2.4.1999, ačkoliv mu tato povinnost vznikla již od 17.11.1997. Žadateli bylo vyměřeno penále, které uhradil dne 4.1.2002 ve výši 200 Kč, dne 12.2.2002 ve výši 200 Kč, dne 5.3.2002 ve výši 200 Kč a dne 30.12.2002 ve výši 5980 Kč. Penále bylo vyměřeno žadateli také Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou za rok 2011 ve výši 108,97 Kč (uhrazeno v hotovosti na pokladně zdravotní pojišťovny dne 5.1.2012), další penále bylo vyměřeno i za rok 2012 ve výši 79,20 Kč a za rok 2013 ve výši 31,51 Kč. Žadatel požádal o prominutí splnění citované podmínky na úseku veřejného zdravotního pojištění, a uvedl, že se jednalo o ojedinělé pochybení. Ministerstvo vnitra s tímto tvrzením žadatele nesouhlasí, neboť penále bylo vyměřeno žadateli za roky 2011 až 2013, a své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel neplnil i v době, kdy byl přihlášen u VZP ČR. Ministerstvo vnitra v této souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti a platil veřejné dávky. Zde je rozhodující poměr žadatele ke státu, jehož občanem se chce stát, respektování povinností k orgánům České republiky a vnitřní snaha vyznat se ve svých záležitostech, aby mohl dostát svým závazkům vůči České republice. Ministerstvo vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je v České republice založeno na solidárním systému, řádné fungování tohoto systému a tím i zdravotní péče je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním a každé pochybení při úhradě pojistného tento systém ohrožuje.

Žadatel nesplňuje výše citovanou podmínku také na úseku daní. Žadatel uvedl, že zdrojem jeho příjmů je nájemné z bytu, který vlastnil společně se svým bratrem v Ivano-Frankivsku (Ukrajina). Nájemné činilo cca 500 eur měsíčně, prostředky žadateli přivážel jeho známý od roku 2013 do léta 2014, nájemní smlouvu

žadatel uzavřenou neměl. Příjmy žadatele do roku 2012 pocházely z pronájmu pily (prodej dřeva) na Ukrajině. A jak vyplývá z potvrzení obchodní firmy ^{1a} se sídlem na Ukrajině, žadatel je veden od 1.2.2010 jako jejich obchodní zástupce a jeho čistý měsíční příjem činí 1 000 eur měsíčně. Z předložených přiznání k dani z příjmů fyzických osob vyplývá, že žadatel ve svých daňových přiznáních nevykázal příjmy z pronájmu bytu na Ukrajině, ani příjmy z provozování pily na Ukrajině, a ani příjmy od obchodní firmy. V průběhu správního řízení bylo tak zjištěno, že své příjmy ze zahraničí žadatel jako daňový rezident nevykazuje v České republice. Žadatel nejenže neposkytl Ministerstvu vnitřní potřebnou součinnost, jak mu ukládá ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu, když do dnešního dne nepředložil nájemní smlouvu, o které se zmiňuje ve svém podání doručeném na Ministerstvo vnitřní dne 1.10.2015, ale Ministerstvo vnitřní má za prokázané, že žadatel neplní a stále neplní své povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství také na úseku daní. Žadatel uvedl, že příjmy z pronájmu nemovitosti na Ukrajině do daňových přiznání nezahrnul, neboť nebyl majitelem, smlouva byla psána na jeho matku, a do deseti dní doloží nájemní smlouvu. Žadatel do dnešního dne žádnou nájemní smlouvu nedoložil, a z kupní smlouvy k nemovitosti, doručené na Ministerstvo vnitřní dne 20.4.2015, vyplývá, že vlastníkem bytu je žadatel společně se svým bratrem. Žadatel je v České republice daňovým rezidentem, a to podle zákona o daních z příjmů, kde ustanovení § 2 odst. 2 citovaného zákona stanoví, že poplatníci, kteří mají na území České republiky bydliště nebo se zde obvykle zdržují, mají daňovou povinnost, která se vztahuje jak na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky, tak i na příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí. S ohledem na existenci dvoustranné Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Kyjevě dne 30.6.1997, a která byla publikována pod č. 103/1999 Sb., v částce 38 (rozeslána dne 3.6.1999) ve Sbírce zákonů České republiky, nutno vzít v úvahu i tento právní předpis, podle něhož je jmenovaný považován dle článku 4 Smlouvy za daňového rezidenta České republiky a jako takový je povinen uvést do daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob podávaného v České republice z titulu svého rezidentství veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i na Ukrajině. Příjmy ze zahraničí musí být v daňovém přiznání zahrnuty i v případě, že již byly zdaněny v cizině, konkrétně v tomto případě na Ukrajině. Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu daně, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu nebo majetku, které mohou být podle ustanovení této smlouvy rovněž zdaněny na Ukrajině. Jestliže v souladu s jakýmkoliv ustanovením Smlouvy je předmětný příjem, případně majetek, vyjmut ze zdanění, Česká republika může přesto při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu vyjmutý příjem nebo majetek. Žadatel tím, že do svých daňových přiznání nezahrnul příjmy z pronájmu nemovitosti na Ukrajině, příjmy z provozování pily na Ukrajině, a příjmy od obchodní firmy AMES-Ukrajina, závažným způsobem porušil a stále porušuje ustanovení zákona o daních. Předmětem daně z příjmů fyzických osob je i příjem z pronájmu nebo podíly na zisku, a příjem z prodeje uměleckých předmětů, a pokud jsou hrubé příjmy žadatele z podnikání, pronájmu a další příjmy podle § 7 až 10 zákona o dani vyšší než 6 000 Kč, je jeho povinností daňové přiznání podat.

Ministerstvo vnitřní tedy nevyužilo možnosti a neprominulo žadateli splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů

hodných zvláštního zřetele, které v jeho případě nebyly shledány. Žadatel porušil povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, na úseku veřejného zdravotního pojištění, a opakovaně a dlouhodobě porušuje předpisy na úseku daní, kdy žadatel jako daňový rezident, mající na území České republiky trvalé bydliště, a mající příjem ze zahraničí (a tento příjem je předmětem daně z příjmů fyzických osob), je povinen podávat nejen daňové přiznání jako fyzická osoba, ale je povinen tyto příjmy do daňového přiznání zahrnout.

Dle názoru Ministerstva vnitra je tedy nezbytné v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatel bude také plnit povinnosti vyplývající mu ze zvláštních předpisů nejen na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky a na úseku veřejného zdravotního pojištění, ale především na úseku daní, které žadatel porušuje závažným způsobem tím, že jako daňový rezident na území České republiky nepodává přiznání k dani z příjmů fyzických osob. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností, například ohledně získávání finančních prostředků.

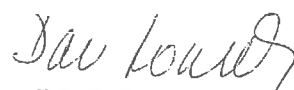
Ministerstvo vnitra přihlédlo také ke stanovisku Krajského řadu Moravskoslezského kraje v Ostravě ze dne 27.1.2014, ve kterém úřad nemá k udělení státního občanství České republiky námitky, pokud budou splněny všechny zákonné podmínky podle § 7 zákona o státním občanství, k čemuž na straně žadatele nedošlo, neboť nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a to na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, na úseku veřejného zdravotního pojištění a na úseku daní. Ministerstvo vnitra dále přihlédlo ke stanovisku odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 30.1.2014, v němž je uvedeno, že se žadatel nezdržuje na adrese hlášeného trvalého pobytu od počátku roku 2013, čímž se dopustil porušení povinnosti stanovené v § 103 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kdy je cizinec povinen hlásit změnu údajů v dokladu vydaném podle tohoto zákona v zákonem stanovené lhůtě, a proto nedoporučují žádost o udělení státního občanství České republiky ke kladnému vyřízení.

Na základě posouzení žádosti o udělení státního občanství České republiky ve výše uvedeném kontextu se Ministerstvo vnitra rozhodlo, že žadateli české státní občanství neudělí. Ministerstvo vnitra podotýká, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, má zde garantována rovněž všechna práva jako občané České republiky, vyjma některých práv občanských. Lze odkázat také na čl. 42 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené pod č. 2/1993 Sb., podle něhož cizinci požívají v České republice práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům. Ministerstvo vnitra odkazuje rovněž na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou

ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství. Ústavní soud dále ve svém usnesení č.j.: II. ÚS 624/06 ze dne 17.5.2007 přímo konstatoval, že není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí. Dále pak Ústavní soud uvedl, že zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat.

S ohledem na to, že Ministerstvo vnitra neprominulo žadateli podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v jeho případě neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, a žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky tak nevyhovělo. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrowi vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Dana Koudelková
ministerský rada

